

[Wihjelm]

gang selv betalt, den har de taget af reserverne fra virksomheden.

Når vi så kigger på, hvad det nu er for, som jeg ikke kunne lade være med at kalde det i erhvervsudvalget, »tørkeramte« aktionærer, man skal lave denne redningsaktion for, ja, så ser listen ud, som hr. Kaj Hansen læste op, men den kan måske gøres lidt mere overskuelig. Den liste kom vel at mærke ikke med forslaget, og det vil jeg egentlig godt bebrejde regeringen. Det mindste, man kan gøre, når man kommer med forslag om sådan nogle støtteforanstaltninger, er, at man fortæller folketinget, hvad det egentlig er for interesser, og hvad det egentlig er for aktionærer, der er i det foretagende, som man ønsker at støtte. Listen kom udelukkende i erhvervsudvalget på VS' foranledning. Vi krævede at få at vide, hvem der i det mindste var hovedaktionærer i dette foretagende.

Og hvordan ser listen så ud? Det er måske lidt mere overskueligt i procentform: A. P. Møller-gruppen 32 pct., Lauritzengruppen 15 pct., de tre hovedbanker 14 pct., Arbejdsgiverforeningen 13 pct., ØK-gruppen 8 pct. og Carlsbergfondet 4 pct. Alene disse »tørkeramte«, som er kendt af enhver her i landet, tegner sig altså for 86 pct. Så er der noget, der hedder »øvrige aktionærer« på en 7 pct., og det skal man ikke tro er småaktionærer. Det er i virkeligheden også store firmaer. Et af dem er mig bekendt Højgaard & Schultz, eller som de kalder sig, Contractor Holding, hvor man for et par dage siden i Børsen kunne læse om deres nye regnskab. Det viste, at man fordoblede omsætningen, man tredoblede overskuddet, man holdt i øvrigt skattebetalingen uændret nede på ca. 2 promille af omsætningen, man forhøjede sit udbytte med 25 pct., og dertil kommer, står der i Børsen, udstedelse af én fondsaktie for hver fem gamle. Det er altså en af de anonyme »tørkeramte«, der figurerer i dette foretagende, som man nu vil pøse skatteyderpenge i.

Vi har også forsøgt, hvad en anden ordfører var inde på her, men det var altså også på foranledning af VS, at få opklaret, om der var mulighed for at lave en rørproduktion i forbindelse med naturgasinvesteringerne. Vi har fået et svar, der nok ser nedslående ud, men vi har også meddelt, at vi bliver nødt til at forfølge den sag, for det ser altså besynderligt ud. Ifølge dette svar skulle det behov, der er for rør til naturgasinvesteringerne, og

som teknisk kunne produceres på Stålvalseværket, kun udgøre ca. 1½–2 pct. af den samlede naturgasinvestering. Det lyder besynderligt, at prisen for hovedtransmissionsledningerne – det fremgår ikke, om man har søledning med, om man kun har hovedtransmissionsledningerne, eller om man også har det mere forgrenede distributionssystem inde i dette overslag – markedsprisen for dette store røranlæg, selve rørandelen, kun skulle være under 2 pct. af de samlede investeringer til naturgassen, så det agter vi altså at forfølge.

Det var en mulighed, som kunne have givet et vist perspektiv i en sådan redningsaktion, men som selvfølgelig aldrig kunne retfærdiggøre, at man skal redde den aktiekapital, som for halvdelens vedkommende ikke nogen sinde er indbetalt.

Regeringens ændringsforslag, som laver lidt om på måden, man vil intervenere på, skal vi ikke blande os i. Der undlader vi at stemme.

Så er der DKPs underændringsforslag, som går ud på, at aktionærerne skal betale en endnu mindre del end efter regeringens forslag, og at man skal sikre, at staten derved opnår 51 pct. indflydelse. Men det ligger sådan, at hovedeffekten i virkeligheden bliver den samme også ved dette forslag, nemlig at redde de nuværende aktionærers aktiekapital, som ellers er gået tabt.

Så har hr. Kaj Hansen nogle forestillinger om, at der ville være helt anderledes perspektiver i det, hvis staten, eller socialdemokratiet sagde han ligefrem, havde 51 pct. i det foretagende. Ja men hele denne sags behandling viser jo, at der ikke er noget som helst perspektiv i det, hvis det er staten, der sidder på det. Staten har ikke stillet nogen som helst betingelser for at gå ind i dette. Staten har ikke været den, der forsøgte at få undersøgt, om der var andre produktionsmuligheder, f. eks. i forbindelse med naturgassystemet. Staten har intet andet perspektiv for den produktion, end de private aktionærer i forvejen har, og det er min forudsigelse, at der ikke går tre år, før de er her igen med hatten i hånden. Og hvis det er med en statslig deltagelse på 51 pct., så ved DKP lige så godt som os andre, at det i virkeligheden betyder, at der så vil blive drevet hetz mod den virksomhed, og at det vil blive generaliseret til, at det er de sædvanlige dårlige erfaringer